

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1967

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
8

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 8

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τῆς διατάξεως τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων Νομοθεσίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντας ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 4096)60 (περί ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων).

2. Γνώμας τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων, ὑποβληθείσας ἡμῖν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 47161)66 καὶ 55039)66 ἀναφορῶν τοῦ Ταμείου.

3. Γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως διατυπωθεῖσαν κατὰ τὰς ὑπ' ἀριθ. 59)10.11.66 καὶ 60)17.11.1966 συνεδριάσεις αὐτοῦ τῆς ΙΔ' Περιόδου.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1034)66 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἑργασίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ Καταστατικὸν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων ἐπέρχονται αἱ ἀκόλουθοι τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις:

I. Ἡ παρ. Α τοῦ ἄρθρου 84 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Α) Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ κατατάξεως τῶν ἠσφαλισμένων εἰς πέντε ασφαλιστικὰς κατηγορίας, ἡ ὑποχρεωτικὴ μηνιαία εἰσφορά αὐτῶν ἀπὸ 1.1.67 ὁρίζεται ὡς ἀκολούθως:

α) τῆς Α' ἀσφαλ. κατ. εἰς βραχ.	250
β) » Β' » » » »	375
γ) » Γ' » » » »	500
δ) » Δ' » » » »	625
ε) » Ε' » » » »	750

II. Τὸ ἄρθρον 89 τοῦ Καταστατικοῦ τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

Σύνταξις λόγω γήρατος.

Ἄρθρον 89.

1. Ὁ παρὰ τῷ Ταμείῳ ἠσφαλισμένος δικαιούται συντάξεως λόγω γήρατος ἐφ' ὅσον διακόψῃ τὴν ἄσκησιν τῆς ἐμπορίας μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 60οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του καὶ ἔχει 20ετὴ πραγματικὴν ἀσφάλισιν παρὰ τῷ ΤΑΕ.

2. Ὁ παρὰ τῷ Ταμείῳ ἠσφαλισμένος ἐφ' ὅσον διακόψῃ ἀπὸ 1.1.67 καὶ ἐφεξῆς τὴν ἄσκησιν τῆς ἐμπορίας μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 60οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του καὶ ἔχει 25ετὴ πραγματικὴν ἀσφάλισιν παρὰ τῷ ΤΑΕ ἐξ ἧς 5ετὴ τοῦλάχιστον συνεχῇ ἀμέσως πρὸ τῆς διακοπῆς, δικαιούται συντάξεως

γήρατος ἰσῆς πρὸς τὴν ἀντιστοιχοῦσαν, βάσει τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς διακοπῆς διατάξεων, εἰς τὴν περίπτωσιν δικαιούχου συμπληρώσαντος ἡλικίαν 65 ἐτῶν καὶ ἔχοντος 20ετὴ πραγματικὴν ἀσφάλισιν παρὰ τῷ ΤΑΕ, μειωμένην κατὰ 1)200 δι' ἑκάστον ἐλλείποντα μῆνα ἐκ τοῦ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἀπαιτούμενου ὀρίου ἡλικίας τῶν 65 ἐτῶν.

3. Ὁ παρὰ τῷ Ταμείῳ ἠσφαλισμένος ἐφ' ὅσον διακόψῃ τὴν ἄσκησιν τῆς ἐμπορίας μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 60οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του καὶ ἔχει 20ετὴ πραγματικὴν ἀσφάλισιν παρὰ τῷ ΤΑΕ ἐξ ἧς 5ετὴ τοῦλάχιστον συνεχῇ ἀμέσως πρὸ τῆς διακοπῆς, δικαιούται συντάξεως γήρατος ἀφ' ἧς συμπληρώσει τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ὁ ἐν τῷ Ταμείῳ χρόνος τῆς ἡλικίας του, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι διὰ τὴν ἀπονουμὴν συντάξεως παρ' ἑτέρου Ὁργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ποσὸν τῆς ἀπονυμῆτας συντάξεως εἶναι ἴσον πρὸς τὴν ἀντιστοιχοῦσαν, βάσει τῶν ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὸν χρόνον τῆς διακοπῆς διατάξεων, εἰς τὴν περίπτωσιν δικαιούχου συμπληρώσαντος 65 ἐτῶν ἡλικίαν καὶ ἔχοντος 20ετὴ πραγματικὴν ἀσφάλισιν παρὰ τῷ ΤΑΕ.

4. Ἡ σύνταξις λόγω γήρατος ἀπονέμεται διὰ τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου, καθ' ὃν, συντρέχουσιν τῶν προϋποθέσεων θεμελιώσεως τοῦ δικαιώματος συντάξεως λόγω γήρατος, ὑπεβλήθη ἡ πρὸς συνταξιοδότησιν λόγω γήρατος αἴτησις, ἀποτελοῦσα συστατικὸν στοιχεῖον τοῦ δικαιώματος συντάξεως λόγω γήρατος, πάντως δὲ οὐχὶ ἀπὸ χρόνου προγενεστέρου τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνετελέσθη ἡ πλήρης ἐξόφλησις πάσης ἐξ εἰσφορῶν ἢ ἄλλης αἰτίας ὀφειλῆς τοῦ ἠσφαλισμένου πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐκτὸς ἐὰν τὸ σύνολον τῆς κυρίας ὀφειλῆς δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ σύνολον ἐπτά μηνιαίων εἰσφορῶν τῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνήκει καθ' ὃν χρόνον διεγράφη πρὸς συνταξιοδότησιν.

Μεταβατικὴ Διάταξις.

ἠσφαλισμένος τοῦ Ταμείου διακόψας τὴν ἄσκησιν τῆς ἐμπορίας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ διακόπτων ταύτην μέχρι τῆς 31.12.66, δικαιούται συντάξεως λόγω γήρατος ἐφ' ὅσον, κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς διακοπῆς, εἴχῃ συμπληρώσει ἢ δὲ ἔχῃ συμπληρώσει μέχρι 31.12.66 τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ εἴχῃ ἢ δὲ ἔχῃ μέχρι 31.12.1966 25 ἐτῶν πραγματικὴν ἀσφάλισιν παρὰ τῷ Τ. Α. Ε., ἐξ ἧς 5ετὴ τοῦλάχιστον συνεχῇ ἀμέσως πρὸ τῆς διακοπῆς. Ἡ συνταξιοδότησις περὶ ἧς, τὸ παρὸν ἐδάριον δὲν δύναται πάντως νὰ ἀνατρέξῃ εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

III. Εἰς τὸ ἄρθρον 90 προστίθεται παράγραφος 9, ἔχουσα οὕτω:

«9. 'Η σύνταξις λόγω αναπηρίας απονέμεται δια τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου καὶ ὃν ὑπεβλήθη ἢ πρὸς συνταξιοδότησιν λόγω αναπηρίας αἰτήσεις, πάντως δὲ οὐχὶ ἀπὸ χρόνου προγενεστέρου τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνετελέσθη ἡ πλήρης ἐξόφλησις πάσης ἐξ εἰσφορῶν ἢ ἄλλης αἰτίας ὀφειλῆς τοῦ ἡσφαλισμένου πρὸς τὸ Ταμεῖον, ἐκτὸς ἐὰν τὸ σύνολον τῆς κυρίας ὀφειλῆς τοῦ ἡσφαλισμένου πρὸς τὸ Ταμεῖον, δὲν υπερβαίνει τὸ ποσὸν τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ σύνολον ἐπτά μηνιαίων εἰσφορῶν τῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνήκει καὶ ὃν χρόνον διεγράφη πρὸς συνταξιοδότησιν».

IV. Τὸ πρῶτον ἐδάφριον τῆς παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 92 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«8. 'Η σύνταξις λόγω θανάτου απονέμεται δια τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου, καὶ ὃν ὑπεβλήθη ἢ πρὸς συνταξιοδότησιν λόγω θανάτου αἰτήσεις, πάντως δὲ οὐχὶ ἀπὸ χρόνου προγενεστέρου τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνετελέσθη ἡ πλήρης ἐξόφλησις πάσης ἐξ εἰσφορῶν ἢ ἄλλης αἰτίας ὀφειλῆς τοῦ ἡσφαλισμένου, πρὸς τὸ Ταμεῖον, ἐκτὸς ἐὰν τὸ σύνολον τῆς κυρίας ὀφειλῆς δὲν υπερβαίνει τὸ ποσὸν τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ σύνολον ἐπτά μηνιαίων εἰσφορῶν τῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνήκεν ὁ θανὼν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπελεύσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου».

V. 'Εν τέλει τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 92γ προστίθεται ἐδάφριον ἔχον οὕτω:

«Τὸ δικαίωμα εἰς ἀπόληψιν συντάξεως παντὸς συνταξιούχου τοῦ Ταμείου ἀναστέλλεται ἐὰν οὗτος ἀποκτήσῃ τὴν ιδιότητα τοῦ ἡσφαλισμένου τοῦ Ταμείου. Ἀρθρόντος τοῦ λόγου ἀναστολῆς ἐπαναχρηγίεται ἡ πρὸ ταύτης καταβαλλομένη σύνταξις».

VI. Μεταβατικὴ Διάταξις.

'Επὶ ἐκκρεμῶν, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Β. Δ. περιπτώσεων, ὡς τοιούτων νοουμένων τῶν περιπτώσεων ἐφ' ὧν δὲν ἐξεδόθη μέχρι τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος ἀπόφασις τοῦ Δ. Σ. ἐφαρμόζονται ἐν τῇ συνόλῳ αἱ ἀνωτέρω διατάξεις, ἐφ' ὅσον αὗται εἶναι εὐνοϊκώτεραι τῶν κατὰ τὸν χρόνον ἐπελεύσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου προῖσχυστων τοιούτων».

VII. 'Εν τέλει τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 92ε τοῦ Καταστατικοῦ προστίθεται διάταξις ἔχουσα οὕτω:

«α) Αἱ ὑπὸ τοῦ Ταμείου παρεχόμεναι συντάξεις εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους τοὺς συμπληρώσαντας 35ετῇ πραγματικὴν ἐν ἀσφαλίσει ὑπηρεσίαν, εἰς τὸ ἀπὸ 1.1.67 ἰσχύον ἀσφάλιστρον καθορίζονται ὡς ἀκολούθως:

Αης ἀσφαλ. κατηγ.	δραχ.	1.750
Βας » » »		2.625
Γης » » »		3.500
Δης » » »		4.375
Εης » » »		5.250

Προκειμένου περὶ ἡσφαλισμένου ὅστις διήνυσε τὸν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου χρόνον εἰς διαφόρους ἀσφαλιστικὰς κατηγορίας, τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ὀρίζεται, δι' ἕκαστον ἔτος ἀσφαλίσεως εἰς ἐν τριακοστὸν πέμπτον (1)35) τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ προβλεπομένου διὰ τὴν ἀσφαλιστικὴν κατηγορίαν εἰς ἣν ὑπῆγετο κατὰ τὸ ἀντιστοιχόν ἔτος.

Διὰ τοὺς συνταξιοδοτούμενους μὲ ὀλιγώτερα τῶν τριάκοντα πέντε ἐτῶν ἀσφαλίσεως αἱ κατὰ τὰς καταστατικὰς διατάξεις ἀπονεμόμεναι εἰς τούτους συντάξεις ὑπολογίζονται εἰς τόσα τριακοστὰ πέμπτα τῶν ποσῶν τῆς ἀνωτέρας κλίμακος, ὅσα τὰ ἔτη τῆς συμμετοχῆς τῶν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου.

Οὐδεμίᾳ προσαύξησις τῆς ἀπονεμητέας κατὰ τ' ἀνωτέρας συντάξεως, χορηγεῖται διὰ τὰ πέραν τῆς 35ετίας διανυθέντα ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου ἔτη.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν ὅμως τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἐκ τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐτῶν ἀσφαλίσεως τὰ ἔτη τὰ διανυθέντα εἰς τὰς ἀσφαλιστικὰς κατηγορίας διὰ τὰς ὁποίας προβλέπεται ἀνωτέρα κατὰ τὸ ποσὸν σύνταξις.

β) Κατ' ἐξαίρεσιν δικαιοῦνται τῇ αἰτήσεϊ τῶν, τῶν ὑπὸ τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου α' προβλεπομένων ποσῶν συντά-

ξεων καὶ οἱ ἀπὸ 1.1.1969 διακόπτοντες τὴν ἀσφάλισιν τῆς ἐμπορίας, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν καταβολῆς ὑπὸ τούτων ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου τῶν ὑπὸ τῶν δικαιολογίων αὐτῶν συμπληρωματικῆς εἰσφορᾶς διὰ χρόνον ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ χρόνου τοῦ ὑπολογιζομένου πρὸς προσδιορισμὸν τῆς συντάξεως τῶν, ἐν οὐδεμίᾳ ὁμῶς περιπτώσει διὰ χρόνον μικρότερον τῶν 10 ἐτῶν.

'Εκ τοῦ ὡς ἀνωτέρω ὑπολογιζομένου χρόνου συμπληρωματικῆς εἰσφορᾶς ἀφαιροῦνται τὰ ἔτη τὰ ὁποῖα διήνυσεν ὁ ἡσφαλισμένος εἰς τὸ ἀπὸ 1.1.67 ἰσχύον ἀσφάλιστρον καὶ διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ὑφίσταται ὑποχρέωσις καταβολῆς συμπληρωματικῆς εἰσφορᾶς, δι' ἕκαστον δὲ τῶν ἀπομεινόντων ἐτῶν καταβάλλεται ἡ ἀνάλογος κατ' ἀσφαλιστικὴν κατηγορίαν συμπληρωματικὴ εἰσφορά:

Α'	ἀσφαλ. κατηγ.	δραχ.	1.600
Β'	» » »		2.400
Γ'	» » »		3.200
Δ'	» » »		3.800
Ε'	» » »		4.400

'Εάν, ἐκ τοῦ χρόνου τοῦ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως, ὁ ἀνατρέχων εἰς τὸ πρὸ τῆς 1.1.1967 χρονικὸν διάστημα, διηνύσῃ ὑπὸ τοῦ ἡσφαλισμένου εἰς διαφόρους ἀσφαλιστικὰς κατηγορίας, πρὸς ἐξέυρεσιν τῆς ἐάσεως ὑπολογισμοῦ τοῦ ποσοῦ τῆς συμπληρωματικῆς εἰσφορᾶς, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν δι' ἃ εἶναι καταβλητέα συμπληρωματικὴ εἰσφορά ἐπιμερίζεται κατὰ κατηγορίας κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐτῶν τὰ ὁποῖα διήνυσεν πράγματι ἐν ἐκάστη κατηγορίᾳ ὁ ἡσφαλισμένος πρὸς τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν ἀσφαλίσεως πρὸ τῆς 1.1.1967.

'Εν οὐδεμίᾳ περιπτώσει τὸ σύνολον τῶν συμπληρωματικῶν εἰσφορῶν δύναται νὰ υπερβῇ τὸ 14πλάσιον τῆς κατὰ τὸ ἐδάφριον α' ὑπολογιζομένης μηνιαίας συντάξεως.

Τὸ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἐδάφριον α' ποσῶν συντάξεων δικαίωμα ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἐκείνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου κατεβλήθη ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα συμπληρωματικὴ εἰσφορά.

Μέχρι τῆς καταβολῆς τῆς συμπληρωματικῆς εἰσφορᾶς ὁ συνταξιούχος δικαιοῦται τῆς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος προβλεπομένης συντάξεως.

γ) Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν προηγούμενων ἐδαφίων, καὶ τοῦ Ν. Δ. 4202)61, ὁ χρόνος ἀσφαλίσεως εἰς ἑτέροισι Ὁργανισμοῖς Κοινων. Ἀσφαλίσεως, ὁ συνυπολογιζόμενος, δυνάμει τοῦ Ν. Δ. 4202)61 ὡς χρόνος πραγματικῆς ἀσφαλίσεως, παρὰ τῷ Τ.Α.Ε., λογίζεται ὡς διανυθείς ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς κλίμακος εἰσφορῶν τῆς ἰσχύουσας κατὰ τὴν 31.12.66 καὶ εἰς τὴν Α' ἀσφαλιστικὴν κατηγορίαν.

δ) Ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1966 αὐξάνονται κατὰ ποσοστὸν 20 ο)ο ἅπασαι ὑπὸ τοῦ Τ.Α.Ε. χορηγούμεναι συντάξεις.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν ἐφεξῆς τῆς συντάξεως βάσει τῆς μέχρι σήμερον ἰσχύουσας κλίμακος, τὸ δι' ἕκαστον ἔτος ἀσφαλίσεως μετὰ τὴν 1.1.67 ἀναλογοῦν ποσὸν συντάξεως, ὑπολογιζομένης καὶ τῆς αὐξήσεως 20 ο)ο δὲν δύναται νὰ υπερβαίῃ τὸ 1)35) τῆς συντάξεως τῆς ἀντιστοίχου ἀσφαλιστικῆς κατηγορίας τῆς νέας κλίμακος τῶν δραχμ. 1.750—5.250».

VIII. 'Η παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 92ε ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«7. Ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1966 καθορίζεται ὡς κατώτατον ὅριον χορηγούμενης συντάξεως τὸ ποσὸν τῶν δραχμ. 700 διὰ τοὺς λόγω γήρατος καὶ ἀναπηρίας συνταξιούχους, ὡς καὶ ἐκάστης συνταξιοδοτούμενης ὁμάδος μελῶν οἰκογενείας θανόντος ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

'Εν Ἀθῆναις τῇ 9 Ἰανουαρίου 1967

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Χ. ΣΤΑΜΠΕΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ